

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.076/2019/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

Az I. rendű és a II. rendű felperes képviselője: Dr. Ocsenás Ügyvédi Iroda

Az I. r. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű alperes képviselője: Dr. Varga Ügyvédi Iroda

A IV. rendű alperes:

A IV. rendű alperes képviselője: Dr. Lukács Tibor ügyvéd

A per tárgya: vállalkozói díj, kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Gf.II.20.216/2018/11/I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 48.G.40.083/2013/94. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes 2005. április 6-án kötött határozatlan idejű használati szerződést kötött az I. rendű alperessel, amely alapján díj ellenében jogosult volt a szerződés mellékletében

meghatározott, az I. rendű alperes tulajdonában álló Herkules márkanévű festék-, ragasztó-, egyéb építőipari termékek teljes technológiája, receptúrája, a hozzá tartozó színes ábrás védjegy használatára, a megjelölt termékek gyártására, forgalomba hozatalára. A felek az I. rendű alperest megillető díjazás mértékét a szerződés szerint gyártott és forgalmazott termékekből származó nettó árbevétel 5%-a + áfában határozták meg. Rögzítette szerződés az I. rendű alperes által átadott dokumentumok üzleti titok jellegét (IV.2. pont), az I. rendű felperes kötelezettségvállalását arra, hogy a részére átadott receptúrában, technológiában, dokumentumokban szereplő vegyi anyagok ismeretében más néven nem gyárt, nem hoz forgalomba hasonló jellegű termékeket az I. rendű alperes külön írásbeli engedélye nélkül (IV.3. pont). A használati szerződés megszűnésének esetére megállapodtak a felek a Herkules márkanév megszűnésében, továbbá hogy ezen a néven egyikük sem végez a továbbiakban gyártást, forgalmazást (IV.4. pont); vállalta ezen felül az I. rendű felperes, hogy az átadott termékekre vonatkozóan minden dokumentumot, adathordozót eredeti formában visszaszolgáltat az I. rendű alperes részére, a receptúrát a keverőüzem számítógéprendszeréből az I. rendű alperes jelenlétében kitörli, arról másolatot nem készít, másnak tovább nem adja (IV. 5. pont), az átadott receptúra alapján a szerződés mellékletében meghatározott termékeket nem gyártja (IV.6. pont).

- [2] Az I. rendű felperes és az I. rendű alperes a közöttük korábban létrejött használati szerződés egyidejű megszüntetésével, 2007. április 25-én - 2017. május 1-jétől 2010. december 31-ig terjedő hatállyal - vállalkozási keretszerződést kötöttek az I. rendű alperes receptúrája alapján Herkules márkanéven kifejlesztett termékek gyártására (bérgyártásra), Herkules vagy más márkanéven történő csomagolással. Tartalmazta a megállapodás (I.2. pont) a felek közös nyilatkozatát arról, hogy a korábbi használati szerződés tekintetében egymással szemben semmilyen további követelésük nincs. Az I. rendű felperes tudomásul vette, hogy az átadott receptúra a megrendelő I. rendű alperes tulajdonát képezi és vállalta annak üzleti titokként kezelését, továbbá azt is, hogy felhasználásával kizárólag az I. rendű alperes részére végez gyártást.
- [3] A vállalkozási keretszerződés - a IX.2. pontban kikötöttek szerint - 2009. március 31-én megszűnt, mivel a felek a 2009. évre lekötött mennyiségben, illetve a termék árában nem tudtak megegyezni.
- [4] A II. rendű felperes az I. rendű felperes átalakulásával, kiválással jött létre 2017. október 1-jével. A szétválási szerződés értelmében a jelen per tárgyát jelentő kötelezettség alanya a II. rendű felperes.

Az I. rendű alperes viszontkeresete, az I. rendű felperes védekezése

- [5] Az I. rendű alperes viszontkeresetében a vállalkozási keretszerződés megszegésével okozott kárként 82.725.395 Ft elmaradt haszon, a használati szerződés megszegése miatt pedig 2009-2016.

évekre az I. rendű felperes nettó belföldi árbevétele 30%-ának megfelelő, összesen 911.665.600 Ft kártérítés és járuléкаи megfizetésében kérte az I. rendű felperes marasztalását. Állította az I. rendű felperes részéről a használati szerződés IV/4., 5, 6. pontjainak, valamint a vállalkozási szerződés, különösen annak VII. pontja megsértését.

- [6] Az I. rendű felperes ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a viszontkeresetet elutasította.
- [8] Határozata indokolása szerint a döntését arra alapította, hogy a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján a vizsgált termékek azonossága nem állt fenn, az I. rendű alperesnek a ragasztóanyagokra kidolgozott receptúrája és technológiája nem minősült know-how-nak. A bíróság következtetése szerint az I. rendű alperes nem bizonyította a perben, hogy az I. rendű felperes a részére átadott receptúra alapján gyártott, illetve forgalmazott termékeket a felek közti jogviszony megszűnését követően. A használati szerződésben foglalt, a dokumentáció visszaszolgáltatására vonatkozó kötelezettség elmulasztásából az I. rendű alperes közvetlenül igényt nem érvényesített viszontkeresetével.
- [9] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [10] A jogerős ítélet indokolása szerint az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú ítélet indokaival, amelyekre ezért részletes megismétlésük nélkül csupán visszautalt.
- [11] A fellebbezéssel kapcsolatban rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítéletnek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 220. § (3) bekezdése szerint jelentkező fogyatékosága nem hatott ki az ügy érdemi elbírálására, nem befolyásolta a jogorvoslati kérelem benyújtását. Leszögezte, hogy az I. rendű alperesnek az I. rendű felperes átalakulása után is volt keresetösségi joga a kártérítési igény érvényesítésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:46. § (1) bekezdésében, 6:29. § (1) bekezdésében írt egyetemleges helytállási kötelezettség miatt, annak ellenére, hogy a szétválási szerződés a folyamatban levő peres eljárás tekintetében jogutódként a II. rendű felperest jelölte meg.
- [12] Megállapította továbbá, hogy a törvényszék az rPp. 3. § (3) bekezdése alapján a vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseknek [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 318. § (1) bekezdés, 339. § (1) bekezdés] és a perrendi szabálynak [rPp. 164. § (1) bekezdés] megfelelően, helyesen tájékoztatta a kártérítési igénnyel fellépő I. rendű alperest a rá háruló bizonyítási kötelezettségről, annak sikertelensége, illetve elmulasztása következményeiről: eszerint a használati megállapodás és a vállalkozási keretszerződés

megszegésére hivatkozással igényt érvényesítő I. rendű alperest terhelte a perben annak bizonyítása, hogy a receptúra, az adathordozók, a dokumentumok visszabocsátásának elmulasztásával okozati összefüggésben érte a viszontkeresetben megjelölt károsodás, illetve hogy az I. rendű felperes az I. rendű alperes receptúrája alapján gyártott és értékesített saját nevén ugyanolyan termékeket. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat az rPp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte, megalapozottan következtetett arra, hogy bizonyítási kötelezettségének az I. rendű alperes nem tudott eleget tenni.

- [13] Kiemelte a másodfokú bíróság a vállalkozási keretszerződés I.2. pontját, amelyben a felek a közöttük korábban létrejött használati szerződés egyező akaratelhatározásból való megszüntetésében állapodtak meg, továbbá ehhez kapcsolódóan abban is, hogy használati szerződésből eredően egymással szemben a továbbiakban nincs követelésük. Az ítélet tábla álláspontja szerint a vizsgált szerződéses kikötéssel a felek lemondtak az esetleges szerződésszegésből eredő kárigénnyről, ami önmagában kizárta a használati szerződés IV.4., 5., 6. pontjaira alapított viszontkereset megalapozottságát.
- [14] Megállapította a másodfokú bíróság, hogy a perben kirendelt **ÉN** Kft. aggálymentes szakvéleményt adott [rPp. 182. § (3) bekezdés], ezért arra az elsőfokú bíróság megalapozottan alapította ítéletét. A szakértő többek között kitért arra, hogy a II. rendű alperes által a ragasztóanyagokra kidolgozott receptúra, technológia nem újszerű, dolomit alapból az I. rendű felperesen és az I. rendű alperesen kívül más cégek már korábban gyártottak ragasztót. Helytálló volt ugyan az I. rendű alperes hivatkozása az rPtk. 86. § (3) bekezdése szerint arra, hogy a társadalmilag széles körben felhasználható szellemi alkotások törvényi védelméhez nem feltétel a szellemi alkotás új, eredeti jellege, a törvényi védelem azonban csak addig tart, amíg a szellemi alkotás - tárgyi ügyben a receptúra - nem válik közkinccsé. A szakvéleményből kitűnően az I. rendű alperes által újként, eredetiként hivatkozott receptúra korábban közkinccsé vált, más cégek is készítették dolomit alapú ragasztót. Megjegyezte egyúttal a másodfokú bíróság, hogy helyesen utalt az elsőfokú ítélet a szakvélemény további megállapítására, miszerint az I. rendű felperes és az I. rendű alperes termékei közti azonosság nem volt megállapítható. A IV. rendű alperes sérelmezett biztonsági adatlapjának tartalmát illetően rámutatott, hogy mindazért nem az I. rendű felperes tartozik felelősséggel.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a viszontkeresetnek helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.
- [16] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a 3/2003. (I. 25.) BM-GKM-

KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: együttes rendelet) 3. § (1)-(3) bekezdésébe, 9. § (1)-(8) bekezdésébe, 11. § (1) és (3) bekezdésébe, 2. § 1. pontjába, az rPp. 206. § (1) bekezdésébe, 182. § (3) bekezdésébe, 3. § (3) bekezdésébe, az rPtk. 87. §-ába, 207. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.

- [17] Állította, hogy az I. rendű felperes az I. rendű alperes receptúrája alapján végzett termékgyártást. A jogerős ítélet nem vette figyelembe az együttes rendelet megjelölt szabályait a perbeli, építési terméknek minősülő ragasztók tekintetében, így azt sem, hogy az I. rendű felperes az együttes rendeletben szabályozottak szerint vizsgálatokat nem végeztetett, mindegyik peradat nem merült fel. Álláspontja szerint mindaddig, amíg az I. rendű alperes műszaki adatlapjával történik a termékértékesítés, vélelmezni kell egyúttal azt is, hogy a receptúrája felhasználásával történt a gyártás. Az így gyártott termék neve a IV. rendű alperes márkaneve alatt nem változott, a vásárlók nem tudhatták, hogy más terméket kapnak. Álláspontja szerint igazolta a perben a honlapról letöltött fájlok tartalmát, hogy a felek szerződéses kapcsolata megszűnését követően, egészen az adatlap 2016. évi eltávolításáig a IV. rendű alperes vonatkozásában az értékesítés az I. rendű alperes műszaki adatlapjával történt. A megjelölt körülményt az ügyben eljáró bíróságok teljesen figyelmen kívül hagyták, megállapításaik ezért iratellenesek.
- [18] Hivatkozott arra, hogy a beszerzett szakvéleményt a bíróságok az rPp. 182. § (3) bekezdésébe ütközően tekintették aggálytalannak. Az I. rendű felperes védekezése szerint az általa használt receptúrát **S.F.** fejlesztette ki a részére, ennek viszont ellentmond a későbbi fejlesztés állítása. Az I. rendű felperes megismertette **S.F.**-cel a receptúrát, a szakértőhöz is összehasonlító táblázatokot csatolt, nem pedig az eredeti receptúrákat, amire csak úgy kerülhetett sor, hogy **S.F.** mindkettő receptúrát ismerte, mivel az I. rendű felperes az elsőt a használati szerződés szerint nem szolgáltatva vissza. Hangsúlyozta, hogy a szerződéses kapcsolat megszűnését követően a termékek volumenének döntő része - amely a IV. rendű alperes részére került kiszállításra - sem nevében, sem alakjában, sem a termékkísérő okiratok tekintetében nem változott. A bíróság bizonyítás nélkül fogadta el az I. rendű felperes állítását arra, hogy több terméket is kifejlesztett **S.F.** segítségével, mégpedig bevizsgálás nélkül. Kifogásolta, hogy a szakértő véleménye kialakításához magát a gyártás folyamatát és technológiáját nem vizsgálta, mindössze a papír alapú, nem eredeti receptúrákat, illetve az átadott iratokat értékelte. Állította ezért, hogy a szakértői vizsgálat önmagában nem igazolta a termékek különbözőségét, azok egy terméknek minősültek. Az üzleti titok megsértésével összefüggésben utalt az Európai Parlament és Tanács 2016/943. számú irányelve 14., 30. cikkeire. Álláspontja szerint megállapítható az ügyben, hogy az I. rendű felperes a receptúrákat **S.F.**-nek átadta, hiszen azokat nem vitásan nem törölte ki a keverőrendszerből, az adathordozókat nem bocsátotta vissza.

Ügyvezetője el is ismerte, hogy a szerződéses kapcsolat megszűnését követően a korábban eltárolt adatok alapján került sor egy szállítmány pótlólagos mennyiség legyártására. Az I. rendű felperes az I. rendű alperes receptúráját ismerte, a szakértőhöz benyújtott receptúrák bontása, betűtípusa, szerkesztése is egyezik, ami csak úgy állhatott elő, hogy az I. rendű felperes közölte a korábbi receptúrát **S.F.** cel. Megjegyezte egyúttal, hogy az I. rendű felperes nem bizonyította a **S**-féle receptúrával történt gyártást, az I. rendű alperes vonatkozó bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság mellőzte.

- [19] Kitért arra is, hogy az ügyben felmerülő szakkérdésben, a vizsgált termékek azonosságáról a szakértő anélkül adott véleményt, hogy megválaszolta volna, milyen változtatások történtek a receptúrákban, a két receptúra miben különbözik. **S.F.** számára szempont volt ugyanakkor, hogy a II. rendű alperesétől különböző receptúrát állítson elő, ami csak úgy volt lehetséges, hogy a hivatkozott receptúrát ismerte.
- [20] A GK 52. számú állásfoglalásra utalással hangsúlyozta, hogy a know-how fogalmába nem tartozik bele az újszerűség. Állította ugyanakkor, hogy a kidolgozott eljárás nem vált közkinccsé, a szakvélemény a többi gyártóhoz tartozó műszaki tartalmat nem határozott meg, a felek viszonylatában teljesül az újszerűség is. A jogerős ítélet a bizonyítékok téves mérlegelésével következtetett a közkinccsé válásra. Felvetette, hogy amennyiben valami közkinccs, mi az, amit az I. rendű felperes fejlesztett, amennyiben viszont volt fejlesztési szükség, nem lehet szó közkinccsről. Minden gazdasági észszerűséggel ellentétes, hogy az I. rendű felperes bárki által megismerhető közkinccsért fizetett volna.
- [21] Az I. rendű felperes a jogszerűen birtokába jutott receptúrák tekintetében a felek közt hatályban volt szerződések mindegyikét megszegte: a használati szerződést azzal, hogy jogosulatlanul gyártott az I. rendű alperes receptúrájával azonos, avagy attól minimálisan különböző terméket és azt az I. rendű alperes műszaki adatlapjával értékesítette, a vállalkozási keretszerződést pedig azzal, hogy közvetlenül gyártott az I. rendű alperes partnerének minősülő IV. rendű alperesnek. Az anyagok egyenértékűsége abból is adódik, hogy ugyanazon a néven más termék nem gyártható.
- [22] Utalt a 2016. évi szakértői szemlén tapasztaltakra, az I. rendű alperes márkanévvel csomagolt több raklap termékre. A felperes még 2016-ban is gyártotta az I. rendű alperes termékeit.
- [23] A perben az I. rendű felperesnek kellett volna igazolnia, hogy mely receptúra alapján, kinek, milyen termékeket állított elő a perbeli időszakban, amellyel szemben az elsőfokú bíróság tévesen az I. rendű alperesre telepítette a teljes bizonyítási kötelezettséget, az összecszerűség vonatkozásában ráadásul úgy, hogy ezzel előrevetítette a gyártásra, értékesítésre rálátással nem bíró I. rendű alperes bizonyításának lehetetlenségét. Álláspontja szerint ugyanakkor az általa szolgáltatott bizonyítékok alátámasztották az I. rendű felperes gyártási tevékenységét a IV. rendű alperes

részére a felek közti szerződés hatálya alatt. Az I. rendű felperes ügyvezetőjének nyilatkozatára alapítottnan megállapítható, hogy az I. rendű felperes nem törölte ki a kérdéses adatokat a számítógépeiből, a keverőgépből. Utalt arra is, hogy az I. rendű felperes és az I. rendű alperes üzleti kapcsolatának megszűnését követően, amikor még közöttük a bérgyártási szerződés hatályban volt, az I. rendű felperes állítása szerint a IV. rendű alperessel közösen kifejlesztett egy újabb receptúrát, amely alapján a későbbiekben a gyártás történt.

- [24] Téves álláspontja szerint a jogerős ítélet megállapítása a használati szerződés hatályával kapcsolatban is. Az rPtk. 207. § (1) bekezdése alkalmazásával nem értékelhető a vizsgált szerződéses rendelkezés kiterjesztően. A lemondásnak feltétlennek és visszavonhatatlannak kell lenni, anyagi ellentételezés mellett.
- [25] Az I. és II. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [27] Az ügyben első fokon eljáró bíróság a szükséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, amelyre alapítottnan a bíróságok megalapozottnan, jogszabálysértés nélkül hozták meg ítéleti döntésüket az alperes viszontkeresetéről.
- [28] Leszögezi a Kúria, hogy felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [29] A felülvizsgálati kérelemben foglalt hivatkozással szemben, a támadott ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben eljáró bíróságok a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás

eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtettek az I. rendű felperes szerződésszegésének hiányára, ebből adódóan a viszontkereset megalapozatlanságára. A bizonyítékok együttes értékelése nem támasztotta alá az I. rendű felperes részéről a felek közti szerződés megszegését, sem a receptúrának (technológiának) a használati szerződés megszűnéséhez kapcsolt átadása körében, sem pedig a receptúrának a szerződés előírásaival ellentétes felhasználását, a termékek jogosulatlan gyártását illetően.

[30] Kiemeli a Kúria, hogy a perbeli szerződések közül a receptúra és a kapcsolódó iratok, adathordozó visszaszolgáltatása egyedül a használati szerződés előírása volt az I. rendű felperes kötelezettségeként, a vállalkozási keretszerződés hasonló tartalmú kikötést nem tartalmazott. Rögzíti továbbá, hogy a használati szerződéssel átadott receptúra (technológia) további birtoklása és felhasználása elengedhetetlen volt a használati szerződést követő, a megállapodást a megszűnésével nyomban felváltó vállalkozási keretszerződés teljesítéséhez, a szerződő felek üzleti kapcsolata folytatásához a korábbival alapvetően azonos termék további - más szerződéses konstrukcióban és feltételrendszerrel történő - előállításában. A használati szerződés helyébe lépő, bérgyártásra vonatkozó szerződés céljával és rendeltetésével tehát maradéktalanul összefért a használati szerződés megszüntetésével kialakult helyzet, nevezetesen az, hogy a használati szerződéssel átadott receptúra és a kapcsolódó adathordozó, valamint dokumentumok változatlanul az I. rendű felperes üzemében és rendelkezése alatt maradtak, biztosítva a receptúrával előállítható termékek további szerződéses gyártását. E magától értetődő és nyilvánvaló körülményre, valamint a használati szerződés vonatkozó rendelkezésének (IV.5. pont) kifejezett és egyértelmű előírására tekintettel megállapítható, hogy a felek okszerűen és tudatosan tekintettek el az I. rendű felperesnek a receptúra visszaszolgáltatásával összefüggő kötelezettségei betartásától a használati szerződés megszüntetésekor, ami egybeesett az ugyanakkor megkötött vállalkozási keretszerződés tartalmával és rendeltetésével.

[31] Az előzőekből következően a használati szerződés IV.5. pontja, annak esetleges megsértése körében egyetértett a Kúria a jogerős ítéletnek az rPtk. 207. § (1) bekezdése alkalmazásával levont következtetésével arra, hogy a vállalkozási keretszerződés I.2. pontjában foglalt jognyilatkozat értékelhető volt joglemondásként a használati szerződés hivatkozott pontját, az annak megsértéséből eredő igényt illetően. Az I. rendű alperes ezért a használati szerződésnek a receptúra visszaszolgáltatását (számítógépes rendszerből való eltávolítását, a kapcsolódó dokumentumok átadását) előíró kikötésének megszegése miatt nem támaszthatott megalapozottan igényt az I. rendű felperessel szemben. A vizsgált szerződéses nyilatkozat értelmezésén túl alátámasztja az előzőekben részletezett következtetést az rPtk. 316. § (1) bekezdésének

szabálya is: mivel az I. rendű alperes a használati szerződés megszüntetése során jogai fenntartása nélkül elfogadta az adott szerződéses kikötés (IV.5. pont) alkalmazásának félretételét, az érintett körben szerződésszegésből igényt később sem támaszthatott.

- [32] Megjegyzi egyben a Kúria azt is, hogy az előzőekben ismertetett okszerűség és szabályozási megoldás felismerhető a megszűnő használati szerződés egyéb rendelkezése tekintetében is. A használati szerződés megszüntetésével a felek azt a korábbi, megállapodásuk megszüntetésére előírt rendelkezést sem tartották be, ami a Herkules márkanev használatának abbahagyására vonatkozott (IV.4. pont), hiszen a használati szerződést felváltó vállalkozási keretszerződésnek a bérgyártáshoz kapcsolódóan kifejezetten tárgya volt - egyben a használati szerződés érintett kikötésével ellentétes tartalmú rendelkezése - a gyártott termékek Herkules vagy más márkaneven történő csomagolása.
- [33] A vállalkozási szerződés I.2. pontjában foglalt, a használati szerződésből eredő követelések elszámolására tett nyilatkozatnak egyebekben a perben releváns körben - vagyis az állított szerződésbe ütköző gyártást illetően - nem volt joglemondó tartalom tulajdonítható. Helyesen vizsgálták ezért az ügyben eljáró bíróságok az I. rendű felperes által a felek üzleti kapcsolatának befejezését, illetve szerződésük megszűnését követően gyártott termékek műszaki jellemzőit, fizikai és vegyi összetételüket, esetleges azonosságukat az I. rendű alperes receptúrájához mérten.
- [34] Kétségtelen, hogy a perbeli jogügyletek megkötésével a szerződő felek lényegében elfogadták szerződéses kapcsolatukban az I. rendű alperes adott termékgyártáshoz kapcsolódó műszaki ismeretei, tapasztalatai jelentőségét és vagyoni értékét, amelynek használatára az I. rendű felperes ellenérték fejében vált jogosulttá, ez azonban nem befolyásolta az általános bizonyítási szabályok alakulását a perben.
- [35] Az I. rendű alperest terhelte a külön jogszabály hatálya alá nem tartozó műszaki ismeretei (know-how) védelmi szükségét és jogosulatlan felhasználását állító félként annak bizonyítása, hogy megjelölt eredményeit az I. rendű felperes jogosulatlanul elsajátította, a felek szerződésében engedett keretek áttörésével a felhasználási kört meghaladóan felhasználta [rPp. 164. § (1) bekezdés, rPtk. 86. § (4) bekezdés, 87. § (2) bekezdés, BH2000.243.].
- [36] A termékazonosság kérdésében a beszerzett szakértői vélemény a további, a szakvéleménnyel összhangban ható bizonyítékokkal - idesorolható **S.F.** nyilatkozata, illetve az 1997. évi továbbképzésével kapcsolatos iratok, ismertető anyag a dolomit töltőanyaggal, adalékokkal, a szabadon felhasználható alapreceptúrával kapcsolatban - együttesen elegendő volt a jogvita eldöntéséhez szükséges tényállás megállapításához.
- [37] Az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvélemény szerint a vizsgált speciális alkalmazású ragasztóanyagok azonosságához nem egyedül és önmagukban az összetevők (alap-, adalék- és segédanyagok) bírtak

jelentőséggel, számuk, típusuk, illetve mennyiségük szerint; a vizsgálathoz fő szempont volt az alkotóelemek összeférhetősége és együtthatása, egymásra is gyakorolt hatásukon keresztül jelentkező összehatása a végtermék jellemzőiben, tulajdonságaiban. Hangsúlyozta a szakértő a régmúltra visszatekintő dolomit alapanyagú ragasztógyártást (**L-K.** Kft. 1989., **W-T.** 1986.), továbbá hogy újonnan létrejövő új és eltérő termék az, amelynek alapanyaga ugyan dolomit, illetve cement, de a - dolomit-cement keverék mint alaprendszer kedvezőtlen tulajdonságai javítására alkalmazott - segédanyagok akár egyike is más. A habarcs mennyiségében és/vagy minőségében történő komponens-változás - az elhanyagolható mértékűt leszámítva - más minőségű, új terméket eredményez. A szakértő mindezek után - a Herkules Thermo ragasztó (MasterRock), a Herkules EPS-Fix ragasztó (Masterfix, Masterfix Pro, Helios Baro), a Herkules Profil-fix ragasztó (Masterplast Profifix) termékek tételes, a receptúrákban írt alkotóelemek egyenkénti vizsgálatával, a cement méretén túl a dolomit szemszerkezete, az alkalmazott polimerdiszperziók, cellulózéter, az üvegszál vagy cellulózzsál, illetve további vegyszerek megjelenésével (kalcium-formiát, keményítő-éter, nátrium-lauril-szulfát) jutott következtetésére, mely szerint az I. rendű felperesnél újonnan létrejövő termékek mindegyike eltérőnek tekinthető a felek közti szerződéses időszakban előállított termékektől. Utal a Kúria arra is, hogy a felperes 2016. június 14-i bejelentésében közöltekre figyelemmel, amely a gyártáshoz korábban, a perben releváns időszak alatt felhasznált anyagok egy részének megszűnésére vonatkozott (Elotex MP2100, Walocel 25000, 0-0,5 dolomit frakció), indokoltan tekintett el a szakértő a próbagyártástól és tette megállapításait a receptúrák adatainak összevetésével, -mérésével.

- [38] Az ügyben eljáró bíróságok ezért jogszabálysértés nélkül következtettek a szakértői bizonyítás eredményeként az I. rendű felperes által gyártott és az I. rendű alperes receptúrája szerint előállítható termékek különbözőségére, ebből következően a szerződésszegés hiányára.
- [39] Nem járt sem a használati, sem pedig a vállalkozási keretszerződés rendelkezéseinek megsértésével, hogy az I. rendű felperes a IV. rendű alperes részéről a bérnyújtásra kötött szerződés hatálya alatt adott megrendelés hibás teljesítése miatt - a szavatossági igény orvoslására, tehát külön ellenszolgáltatás felszámítása nélkül - egy ízben termékgyártást teljesített. Az I. rendű felperes gyártóüzemének udvarán a szakértői szemle idején fellelt csomagolóanyagokra a bizonyítási eljárás egyértelmű - a vállalkozási szerződés megszegését kizáró - választ adott: az I. rendű felperes az adott márkanévvel korábban elkészült csomagolóanyagokban, raklapra rendezetten nem a már legyártott és forgalmazásra váró kész termékeket, hanem a gyártáshoz szükséges, kereskedelmi forgalomba nem kerülő alap- és segédanyagokat tárolta, a kifogásolt csomagolóanyagot belső használatra rendszeresítette (gyártási és mintavételi napló 26.G.40.083/2013/74. számú irat

melléklete, **H.T.** tanúvallomása 26.G.40.083/2013/77. tárgyalási jegyzőkönyv).

- [40] Az előzőekben kifejtettek - vagyis az, hogy nem volt megállapítható az I. rendű alperes eredményei, receptúrája jogosulatlan felhasználása az I. rendű felperes részéről - szükségtelenné tették az ügyben annak további vizsgálatát, hogy a viszontkeresetben állított szellemi alkotás közkinccsé vált-e, a felételezett ismeret bárki számára hozzáférhetően nyilvánosságra került-e [1978. évi 2. törvényerejű rendelet 4. § (1) bekezdés, BH1992.391.].
- [41] Helytálló a jogerős ítélet álláspontja abban a körben is, hogy az együttes rendelet szabályai esetleges megsértéséből sem lehetett következtetni a viszontkereseti igény megalapozottságára, az I. rendű felperes részéről a felek közti szerződés megsértésével - az engedélyezett felhasználási körön kívül - folytatott termékgyártásra. Az I. rendű felperes által gyártott termékek forgalomba hozatalát nem az I. rendű felperes, hanem a megrendelő IV. rendű alperes végezte, amiből nem következett az I. rendű felperes jogsértő vagy szerződésszegő magatartására.
- [42] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az I. rendű alperes köteles megfizetni az I. rendű felperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket [rPp. 270. § (1) bekezdés, 78. § (1) bekezdés, 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdés, 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés]. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. október 29.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: